mind!'' Kui teised aga weel enam palusiwad, ütles ta wiimaks: ,,Kuulge, härrad! minu isa uppus mõne aasta eest siia ligidale jõkke ära; ma olen nüüd selle kala käest küsind, kas ta teda mitte ei peaks jões näinud olema, aga ta ütles, et ta weel wäga noor olla, et ma peaks seda ta wanemate käest küsima, et need wõiksiwad mulle selle üle otsust anda. Selle üle naersiwad kõik weel enam ja paniwad kaks suurt kala tema taldriku peale, sesi naad mõistsiwad wäga hästi, mis ta tahtmine oli, — ta tahtis suuri kalu süüa. See tegi aga teistele nii suurt nalja ja meelehead, nõnda, et naad selli sõõma ja jooma rehmugi omast käest äramaksiwad, et tal eneselt ühtigi maksa ei olnud.

---

## Kuidas inimesed wõiwad wäga wanaks saada.

Ma olen ühest raamatust seda juttu lugenud ja arwan seda wäärt olewat Kalendri lugejale ka juttustada.

Üks würst oli jahi peal teistest äraeksinud ja sõitis suures metsas siia ja sinna, aga ei leidnud ega leidnud oma seltsilisi. Wiimaks leidis ta suure metsa keskel ühe weikese talumaja, kus ukse ees üks wana hal mees suure healega muttis. Würst küsis sellelt, miks pärast ta pidi nutma. Wanamees wastas, et ta oma isa käest wäga tugewaste lüüa



ja kurjaste tapelda saanud. Würst pani imeks, et niisuguse wanamehe isa weel elas ja weel nii tugew oleks, et weel peksa suutis. Ta küsis nüüd weel wanamehe käest edasi, et mis süü pärast isa siis teda peksnud? Ta wastas, et see olnud ta süü, et ta oma isa isa ehk wanaisa pidand tooli pealt teise kohta tõstma, aga on teda kogemata mahapillanud. See üle pani würst weel enam imeks ja ihaldas neid näha saada. Ta läks seepärast tuppa waatama, kas see ka tõsi oleks ja leidis kõik nõnda olewat, kui wanamees oli rääkinud ja küsis järele, mis toitu naad sõõwad, et nii kaua elawad ja nii terwed ja tugewad on. Need wanad ütlesiwad, et naad on aga alwa toitu sõõnud, nagu nimelt: leiba, piima, junstu ja soola. Aga naad pruukida ka aastas mõned korrad seatud ajal hellundri wõi wleedripuu marjadest wäljapigistatud moosi, see on meid terwises hoidnud ja pealegi nii wanaks aitnud saada. Sel waheajal oliwad würsti teenrid ka sinna tulnud, kelle seltsis ta oma lossi tagasi läks.

Kasinus sõõmises ja joomises peab inimest terwise juures. Mõni on alwa toitu süües hoopis terwem ja elab kauemine, kui need, kes kallid roogasi ja mainust armastawad. —

---